

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: P.Š.**, nar. ..., bytem ..., *zastoupeného JUDr. Michalem Božkem, advokátem, se sídlem Šaldova 34/466, 186 00 Praha 8 - Karlín*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti **rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2017 č. j. DSH/3212/17**,

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Předmět řízení

Žalobou ze dne 23. 5. 2017 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2017 č. j. DSH/3212/17 (dále též jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy (dále též „*prvoinstanční správní orgán*“) ze dne 11. 12. 2015 č. j. OD/12638/15/Ka (dále též „*prvoinstanční rozhodnutí*“). Prvoinstančním rozhodnutím byly zamítnuty námitky uplatněné proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedený záznam bodů v registru řidičů byl potvrzen. O odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí žalovaný

poprvé rozhodl dne 3. 2. 2016 rozhodnutím č. j. DSH/1161/16, kterým odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Shora citované druhostupňové rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 2. 2017 č. j. 30 A 71/2016-89, a to především pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, jelikož soud shledal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí je v rozporu se zjištěními vyplývajícími ze správního spisu. V návaznosti na rozsudek krajského soudu vydal žalovaný dne 16. 5. 2017 rozhodnutí, vůči němuž směřuje tato žaloba.

II. Žaloba

Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, nesprávné, vnitřně rozporné, nemá oporu ve spisové dokumentaci a v neposlední řadě trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatku odůvodnění.

Žalobce uvedl, že mu rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno dne 11. 12. 2015, a nikoli dne 17. 12. 2015 prostřednictvím fikce doručení dle § 24 odst. 1 zákona č. 50/2004 Sb., správní řád, jak nesprávně uvedl žalovaný na str. 3 napadeného rozhodnutí. Tato žalovaným tvrzená skutečnost ze správního spisu nevyplývá, a proto má žalobce za to, že rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností spočívající v nedostatečném odůvodnění, jelikož výrok rozhodnutí nekoresponduje s jeho odůvodněním.

Dále žalobce namítal, že na str. 5 a násl. napadeného rozhodnutí žalovaný plně přejímá argumentaci a odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to i s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, sp. zn. 5 As 39/2010. K tomu žalobce dále uvedl, že od samého počátku namítal, že nebyl připoután bezpečnostním pásem ze zdravotních důvodů, což dokládá lékařské potvrzení vydané MUDr. M.V. dne 10. 1. 2015. Žalobce již při policejní kontrole dne 12. 8. 2015 příslušníkům Policie ČR konstatoval, že toto lékařské potvrzení neměl akorát u sebe, v žádném případě neuvedl, že jím nedisponuje. Toto lékařské potvrzení následně žalobce v příslušném řízení o námitkách doložil, jakmile zjistil, že mu za přestupek ze dne 12. 8. 2015 byly uděleny 3 body do bodového hodnocení řidičů. Žalovaný na str. 5 a 6 uvádí, že byť zkoumání lékařského potvrzení není předmětem námitkového řízení, tak se na něj zaměřil a zjistil, že nesplňuje předepsané náležitosti. Žalovaný však neuvedl, jaké náležitosti lékařské potvrzení nesplňuje, čímž tak žalované rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů. Nelze v žádném případě souhlasit s tvrzením, že lékařské potvrzení není relevantní pro námitkové řízení, když žalovaný sám v rozhodnutí uvádí, že v námitkovém řízení se prověřuje mimo jiné to, zda došlo ke správnému zaznamenání informací na pokutovém bloku. Jinými slovy, žalovaný si v tomto protirečí, když na jedné straně konstatuje, že lékařské potvrzení není pro námitkové řízení jakkoliv relevantní, a na straně druhé uvádí, že je podstatné, zda informace, zaznamenané na pokutovém bloku, jsou správné. Žalované rozhodnutí trpí vnitřní rozporností, což má rovněž vliv na jeho nezákonnost.

Další námitka žalobce směřovala proti nedostatečnému odůvodnění napadeného rozhodnutí, jelikož se žalovaný nedostatečně vypořádal s žalobcovým odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012 č. j. 5 As 118/2011-103, který žalobce zmiňoval v odvolání. S ohledem na shora citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu měl správní orgán dospět k závěru, že žalobce v této věci nemohl být postižen za to, že nebyl

připoután bezpečnostním pásem, jelikož byl v době spáchání přestupku dne 12. 8. 2015 držitelem lékařského potvrzení, které jej opravňuje k tomu, aby nebyl za jízdy připoután. Přestože o této skutečnosti byli v průběhu policejní hlídky zpraveni všichni příslušníci Policie ČR, tak žalobci udělili pokutu právě za to, že při jízdě v motorovém vozidle nebyl připoután bezpečnostními pásy.

Žalobce dále namítal, že správní orgán neprovedl navržený důkaz, výslech příslušníků Policie ČR, kteří byli silniční kontrole přítomni, ani se k jeho neprovedení nevyjádřil. Nejvyšší správní soud dává ve výše citovaném rozsudku jasně najevo, že je povinností žalovaného zabývat se námitkami žalobce všech skutečností, které ze spisu vyplynuly a které byly rozporné. Teprve poté by bylo možno dospět k závěru, zda byl proveden záznam bodů v souladu se zákonem. Toto žalovaný však neučinil.

Žalobce dále uvedl, že žalovaný na str. 7 svého rozhodnutí poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, a v závorce k tomuto rozsudku uvádí, že i žalobce na něj v odvolacím řízení odkázal. S tím žalobce nesouhlasí. Žalobce pouze poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008-115. Rozsudek č. j. 9 As 96/2008-44 však žalobce nikdy neuvedl, což navíc svědčí o tom, že se žalovaný nikterak nevypořádal s rozsudkem č. j. 1 As 96/2008-115, na který žalobce poukázal. V této souvislosti žalobce uvedl, že z obou uvedených rozhodnutí vyplývá povinnost správních orgánů prověřovat, zda je v blokové pokutě informace obsažená správně.

Správní orgán I. stupně byl povinen dle § 52 správního řádu zohlednit veškeré podklady a důkazy, které jsou potřebné ke zjištění skutečného stavu věci. Pakliže existovalo v době rozhodování lékařské potvrzení, byl správní orgán k němu povinen bez výhrad přihlédnout. Správní orgán I. stupně nepřipustně přenáší povinnost na stranu účastníka řízení (žalobce), aniž by sám ze své vlastní povinnosti mu danou zákonem (viz např. § 4 a 52 správního řádu) vyhledával důkazy. Takovýto postup byl soudy opakovaně judikován jako nepřipustný. V případě, že by lékařské potvrzení žalovaný prověřoval, musel by dospět k tomu, že lékařským potvrzením žalobce disponoval a měla mu tak být uložena pokuta za jiné protiprávní jednání, které však není doprovázeno udělením 3 bodů do bodového hodnocení řidičů. Žalobci neměly být připsány 3 body do bodového hodnocení řidiče.

V dalším žalobním bodu žalobce namítal, že správní orgán vycházel při svém rozhodování pouze z jednoho důkazu – pokutového bloku, který navíc nelze považovat za důkazní prostředek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 správního řádu. Údaje v pokutovém bloku se navíc nezakládají na pravdě, když žalobce příslušným policistům konstatoval, že disponuje lékařským potvrzením, na jehož základě nemá povinnost používat bezpečnostní pás, což však policisté nezadokumentovali. V souvislosti s nemožností užití pokutového bloku jako důkazního prostředku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009 č. j. 1 As 96/2008-115, ve kterém je mimo jiné uvedeno: „*Úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze jej však považovat za důkazní prostředek (§ 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004)*“. Správní orgány v případě žalobce zjevně vycházely pouze z pokutového bloku, sepsaného policejním orgánem. Další důkazy ve věci správní orgán I.

stupně neprováděl (např. lékařské potvrzení, výslech žalobce či svědků – v této souvislosti se nabízí výslech přítelkyně žalobce, v jejímž autě měl mít lékařské potvrzení). Správní orgán I. stupně zcela opomenul provést důkaz oním potvrzením od lékaře. Přitom dle § 51 odst. 1 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Podle § 52 správního řádu pak správní orgán musí vždy provést důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Žalobce byl sám aktivní a následně doložil lékařské potvrzení. Přesto však správní orgány obou stupňů své povinnosti přihlídnout a řádně vyhodnotit tento důkaz nedostály. Žalobce dále zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 6. 2009, č. j. 1 Afs 37/2009-40, v němž se podává, že: „*přijetí závěru o skutkovém stavu věci v podstatě na základě jediného, jakkoliv významného důkazu, je porušením čl. 6 odst. 3 písm. d) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.*“ Na základě výše uvedeného tak došlo k porušení hned několika zásad, ovládajících správní řízení, především zásady legality (§ 2 odst. správního řádu), zásady zneužití pravomoci (§ 2 odst. 2 správního řádu), zásady ochrany dobré víry související se zásadou právní jistoty (§ 2 odst. 3 správního řádu) a zásady ochrany veřejného zájmu související se zásadou legitimního očekávání (§ 2 odst. 4 správního řádu). Dále shora uvedeným postupem obou správních orgánů došlo k porušení zásad, uvedených v § 4 odst. 1, 2, 3 a zejména odst. 4 správního řádu, jímž je vyjádřena zásada umožnit dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Porušením uvedených zásad tak bylo též zasaženo do ústavně zaručených práv účastníka řízení, zejména těch, uvedených v čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, čl. 2 odst. 2, čl. 4 odst. 1, 2, 3 a 4, čl. 36 odst. 1 a 2 a čl. 37 odst. 2 Listiny, v neposlední řadě též čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

Ze všech shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se k žalobě vyjádřil podáním ze dne 28. 6. 2017. K námitce chybně uvedeného data doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně žalovaný uvedl, že ze spisové dokumentace skutečně vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 12. 2015, a to do vlastních rukou. Žalovaný uvedl, že toto pochybení je pouze administrativní nepřesnost, která se nedotýká samotného jádra odůvodnění, nemá tedy vliv na přezkoumatelnost rozhodnutí.

K námitce žalobce, že nesouhlasí s udělením 3 bodů za přestupek spáchaný dne 12. 8. 2015, jelikož byl na základě lékařského potvrzení ze dne 10. 1. 2015 zproštěn povinnosti užívat bezpečnostní pás, a správní orgán se tímto důkazem – lékařským potvrzením dostatečně nezabýval a nevyhodnotil ho, žalovaný uvedl následující. Žalovaný uvedl, že na pokutovém bloku se nachází jméno, příjmení a rodné číslo žalobce. Je zde dále uvedena adresa žalobce a číslo občanského i řidičského průkazu, kdy na základě těchto dokladů byla ověřena totožnost žalobce. V popisu přestupkového jednání je zde dále uvedeno „*12. 8. 2015 ve 12:35 hod., Klatovy, ul. F. Šumavského, § 6/1 a z.č. 361/2000 Sb., nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, RZ 3J2 4503.*“ Dále je zde uvedeno, za jaký přestupek byla pokuta uložena - § 125c odst. 1, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Dále se zde mimo jiné nachází

podpis přestupce, kterým stvrdil skutečnost, že dne 12. 8. 2015 převzal část A pokutového bloku a souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení. V ustanovení § 6 odst. 6 zákona o provozu na pozemních komunikacích je uvedeno, že zdravotní důvody musí být doloženy lékařským potvrzením, přičemž toto potvrzení musí mít řidič za jízdy u sebe a na požádání policisty je musí předložit je kontrole. Žalobce nepopírá, že při silniční kontrole takové lékařské potvrzení předloženo nebylo. Podle údajů na pokutovém bloku dne 12. 8. 2015 porušil ustanovení § 6 odst. 1. písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Tímto svým jednáním se dopustil přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1. písm. k) téhož zákona, za což musí být žalobci připsán příslušný počet bodů v bodovém hodnocení řidiče.

K námitce, že se žalovaný nezabýval žalobcovými odkazy na judikaturu Nejvyššího správního soudu, žalovaný uvedl, že se s žalobcem citovanými rozhodnutími vypořádal na str. 7 napadeného rozhodnutí. K ostatním námitkám žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí.

Žalovaný závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Jednání před krajským soudem

Při ústním jednání zástupce žalobce odkázal na písemné vyhotovení žaloby. Pověřená zástupkyně žalovaného odkázala na písemné odůvodnění napadeného rozhodnutí a rovněž na vyjádření k žalobě ze dne 28. 6. 2017. Zástupce žalobce dále předložil repliku, ve které částečně opakoval tvrzení uvedená v žalobě a dále uvedl, že správní orgány měly spolehlivě zjistit stav věci, měly se zabývat skutkovou podstatou přestupku a měly zkoumat, zda se žalobce skutečně přestupku dopustil, když disponoval platným lékařským potvrzením, ač ho neměl v inkriminovaný den u sebe. Přestože žalobce předložil lékařské potvrzení dodatečně, správní orgány se jím nezabývaly. Postup správních orgánů tak považuje žalobce za přepjatě formalistický. Zástupce žalobce dále navrhl jako důkaz provedení výsledku zasahujících policistů.

K věci se rovněž vyjádřil sám žalobce, když vylíčil situaci nastalou při silniční kontrole dne 12. 8. 2015. Na závěr zástupce žalobce uvedl, že trvá na žalobě, navrhl napadené rozhodnutí a zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Zástupkyně žalovaného navrhla, aby soud žalobu zamítl.

V. Posouzení věci krajským soudem

Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „*soudní řád správní*“ nebo „*s. ř. s.*“).

Podle ust. § 75 odst. 1 soudního řádu správního soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního věty první soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „zákon o silničním provozu“ nebo „zákon č. 361/2000 Sb.“).

Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu *záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.*

Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu *nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.*

Dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu platí: *„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“*

Dle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu platí: *„Řidič motorového vozidla je kromě povinností uvedených v § 4 a 5 dále povinen být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, pokud jím je sedadlo povinně vybaveno podle zvláštního právního předpisu.“*

Dle ust. § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu pak platí, že *ustanovení odstavce 1 písm. a) neplatí pro řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů.*

Dle ust. § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu, platí: *„Zdravotní důvody musejí být doloženy lékařským potvrzením, kromě případů, kdy aktuální zdravotní stav zřejmě vypovídá o nenadálých zdravotních potížích projevujících se v naplnění zdravotních důvodů podle odstavce 2 písm. b) a odstavce 3 písm. a). Toto potvrzení musí mít řidič nebo přepravované dítě nebo osoba doprovázející přepravované dítě za jízdy u sebe a na požádání policisty nebo strážníka obecní policie je musí předložit ke kontrole; v případech, kdy se nejedná o trvalý stav, musí být platnost lékařského potvrzení časově omezena nejdéle na dobu 1 roku. Prováděcí právní předpis stanoví náležitosti a vzor lékařského potvrzení.“*

Pro rozhodování soudu jsou podstatné okolnosti vyplývající ze správního spisu. Součástí správního spisu jsou písemné námitky žalobce ze dne 20. 11. 2015 proti záznamu 3

bodů do bodového hodnocení řidiče za přestupek spáchaný dne 12. 8. 2015 za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k zákona o silničním provozu (jízda bez užití bezpečnostních pásů). V námitkách žalobce uvedl, že je po operaci srdce a ze zdravotních důvodů není povinen při jízdě užívat bezpečnostní pásy. K prokázání této skutečnosti předložil lékařské potvrzení vystavené dne 10. 1. 2015. Dále žalobce uvedl, že při silniční kontrole dne 12. 8. 2015 neměl toto potvrzení u sebe. Žalobce uznal, že řídil bez užití bezpečnostního pásu a podepsal pokutový blok a zaplatil pokutu. Žalobce se domníval, že mu za spáchaný přestupek neměly být uděleny body do registru řidičů. Na základě tohoto podání bylo zahájeno řízení ve věci námitek proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče, a to oznámením o zahájení řízení ze dne 23. 11. 2015. Součástí správního spisu je dále oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 8. 2015 a ověřená kopie pokutového bloku ze dne 12. 8. 2015 série GE/2014 č. E2283374 (dále jen „pokutový blok“), kterou si správní orgán vyžádal od Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje, územní odbor Klatovy, dopravní inspektorát Klatovy. V pokutovém bloku je uvedeno, že žalobce dne 12. 8. 2015 ve 12:35 hod. v Klatovech, ul. F. Šumavského nebyl ve vozidle RZ ... v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/200 Sb. za jízdy připoután bezpečnostním pásem. V pokutovém bloku je dále uvedeno, že byla uložena pokuta ve výši 100 Kč za přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. Pokutový blok je dále datován ke dni 12. 8. 2015 a je od žalobce jakožto přestupce podepsán. Na základě výše uvedeného vydal dne 11. 12. 2015 Městský úřad Klatovy rozhodnutí č. j. OD/12638/15/Ka, kterým byly žalobcovy námitky proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče zamítnuty a provedený záznam byl potvrzen. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 23. 12. 2015 odvolání. Žalobce v odvolání mimo jiné uvedl, že při silniční kontrole sdělil policistům, že ze zdravotních důvodů není povinen se za jízdy poutat bezpečnostním pásem, o čem má vydané potvrzení, které však neměl u sebe, avšak že jej může dodatečně předložit. Policisté sdělili žalobci, že toto potvrzení má mít u sebe a jelikož povinnost nesplnil, je mu uložena pokuta 100 Kč. Žalobce uznal své pochybení a domníval se, že je mu ze strany policistů ukládána pokuta za porušení povinnosti mít předmětné lékařské potvrzení u sebe a nikoli za jízdu bez bezpečnostních pásů, za který se zaznamenávají i body do hodnocení řidiče. V rámci odvolacího řízení bylo do spisu založeno sdělení Krajského ředitelství policie Plzeňského kraje ve věci dopravního přestupku ze dne 12. 8. 2015, ve kterém tento orgán mimo jiné sdělil, že prošetřil postup policejního orgánu ve věci dopravního přestupku žalobce a neshledal žádné pochybení. Žalovaný na základě odvolání vydal dne 23. 5. 2016 rozhodnutí č. j. DSH/1161/16, kterým odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Citované rozhodnutí však bylo rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 2. 2017 č. j. 30 A 71/2016-89 pro jeho nepřezkoumatelnost zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení. V rámci dalšího řízení žalobce prostřednictvím svého zástupce rozvedl odvolací důvody v podání ze dne 24. 4. 2017, ve kterém uvedl obdobné námitky jako v právě projednávané žalobě. Žalovaný následně vydal dne 16. 5. 2017 rozhodnutí č. j. DSH/3212/17, kterým bylo rozhodnuto tak, že se odvolání zamítá, a rozhodnutí správního orgánu I. stupně se potvrzuje. Jelikož žalobce se závěry žalovaného nesouhlasil, podal proti tomuto rozhodnutí nyní projednávanou žalobu.

Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí z jednotlivých žalobních tvrzení. Těžiště žaloby lze spatřovat v posouzení otázky, zda za situace, která se stala žalobci, a je zadokumentována ve správním spisu, byl žalobce správním orgánem správně uznán vinným za porušení povinnosti uvedené v ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, tedy

povinnosti být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, a zda mu byly body do bodového hodnocení řidičů zapsány v souladu se zákonem, nebo zda správní orgány měly za dané situace postupovat jinak. Správní orgány se měly dle žalobce zabývat lékařským potvrzením o tom, že žalobce ze zdravotních důvodů není povinen být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, které žalobce správnímu orgánu dodatečně předložil, čímž by musely dojít k závěru, že se nemohl dopustit porušení povinnosti dle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť zde zcela chybí materiální stránka přestupku. K tomu soud konstatuje, že citované ustanovení ukládá žalobci povinnost být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, přičemž toto ustanovení neplatí pro řidiče, který nemůže užít bezpečnostní pás ze zdravotních důvodů [srov. ust. § 6 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu]. Ustanovení § 6 odst. 6 zákona o silničním provozu poté mimo jiné stanoví, že tyto zdravotní důvody musí být doloženy lékařským potvrzením, které je řidič povinen mít za jízdy u sebe. Situace vyplývající ze správního spisu, kterou soud již nastínil výše, je zadokumentována ve správním spisu zcela jasně a bez jakýchkoli pochybností. Na pokutovém bloku, který žalobce stvrdil podpisem, není patrný jediný náznak toho, že skutečnosti, které jsou v něm zaznamenány, nejsou v souladu se skutečností a nelze o nich pochybovat. Žalobcovo přestupkové jednání bylo v daném případě vyřešeno ve zkráceném řízení, tedy v tzv. blokovém řízení, a to za splnění všech zákonných podmínek. Byl vypsán pokutový blok, který obsahuje všechny podstatné zákonem stanovené náležitosti, údaje uvedené v pokutovém bloku stvrdil žalobce svým podpisem a uloženou pokutu ve výši 100 Kč žalobce na místě zaplatil. Řízení o přestupku tak bylo dne 12. 8. 2015 skončeno a rozhodnutí se stalo závazným a pravomocným. Tento pokutový blok je od této chvíle nutno považovat za věcně správný a zákonný. Pokutový blok je pak stěžejním podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. V okamžiku, kdy správní orgán následně provádí záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, popř. je vedeno řízení o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče, je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. V řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů se již neprojednává, zda se stal skutek definovaný právním předpisem, za který byl účastník uznán pravomocně vinným buď ve zkráceném řízení nebo v klasickém správním řízení o přestupku, či zda byl řidič skutečně pachatel přestupku, popřípadě další okolnosti související s naplnění skutkové podstaty přestupku, jak se žalobce nesprávně domnívá. Tyto okolnosti se zkoumají v řízení o samotném přestupku. Žalobou napadené rozhodnutí se však týká námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Předmětem přezkumu tak není rozhodnutí vydané v řízení, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. Pokud žalobce nesouhlasil resp. nesouhlasí s kvalifikací přestupku, za který byl uznán vinným (jízda bez bezpečnostních pásů namísto pochybení spočívajícím v nepředložení lékařského potvrzení), nebo pokud se domnívá, že nenaplnil všechny znaky přestupku, a přestupek tak nemohl být spáchán, měl žalobce jedinou možnost, jak se postupu zasahujících policistů bránit, a to nepřistoupit na vyřešení přestupku ve zkráceném řízení, tj. nezaplatit pokutu na místě, ale celou věc dořešit ve správním řízení. Žalobce začal se svou obranu až ve chvíli, kdy již argumentace žalobce o tom, že vlastní lékařské potvrzení, dle kterého se nemusí za jízdy poutat bezpečnostním pásem, a že k němu měl správní orgán přihlídnout a že se domníval, že mu nebudou zaznamenány body do registru řidičů, neměla takovou právní relevanci, jako kdyby jí užil ihned při silniční kontrole

a při vyplňování pokutového bloku, a dal si pozor na to, jaké údaje v pokutovém bloku svým podpisem stvrzuje. Žalobce mohl protestovat proti údajům v pokutovém bloku a nepodepisovat ho, popř. trvat na změně vepsaných údajů. Pokud by žalobce trval na dořešení přestupku ve správním řízení, měl možnost uplatnit svou obranu zde, nikoli až v řízení o námitkách proti záznamu bodů. Přestože je žalobce resp. řidič povinen mít lékařské potvrzení o tom, že nemusí užívat pásy, při sobě, mohl ho v případě jeho ponechání v jiném automobilu doložit správnímu orgánu až následně, ale pouze za předpokladu, že by se přestupek dořešil až ve správním řízení, a to ve správním řízení o přestupku, a nikoli v řízení o námitkách proti záznamu bodů, jak to udělal žalobce. Z lidské stránky lze situaci žalobce, který ve stresové situaci podepsal pokutový blok, i přes to, že údaje v něm uvedené nesouhlasily dle jeho vyjádření se skutečností, pochopit, nicméně z právního hlediska nemá soud za stávající situace žádné prostředky k tomu, aby k okolnostem, které žalobce tvrdí, přihlédl, a to z důvodů, které byly uvedeny výše.

K odkazům žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu uvedeným v žalobě (např. rozsudek ze dne 21. 3. 2012 č. j. 5 As 118/2011-103, či rozsudek ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44), kterými Nejvyšší správní soud rušil rozsudek nebo rozhodnutí správního orgánu (byť se jednalo o rozhodnutí v řízení o námitkách proti záznamu bodů), vždy došlo ke zrušení předcházejících rozhodnutí z toho důvodu, že v pokutovém bloku se vyskytla určitá dílčí byť i minimální nesrovnalost či pochybnost o tom, zda byl přestupek spáchán. V případě žalobce se však takováto nesrovnalost v pokutovém bloku nevyskytuje, není v něm ani náznak zmínky o tom, že se žalobce při silniční kontrole zmiňoval o vlastnictví lékařského potvrzení. Proto soud nemohl postupovat stejně jako Nejvyšší správní soud ve zmiňovaných rozhodnutích a napadené rozhodnutí zrušit.

Soud závěrem k této žalobní námitce uvádí, že správní orgány vycházely z pokutového bloku, který obsahuje údaj o porušení konkrétní povinnosti a byl plně dostačující jako podklad pro záznam bodů do registru řidičů. Správní orgány neměly v řízení o námitkách prostor pro to, aby mohly zohlednit obranu žalobce. Skutečnosti nutné pro záznam bodů do registru řidičů byly dostatečně zjištěné a záznam bodů byl nezvratným krokem, který byl správními orgány realizován. Podklady ve správním spisu jsou plně dostačující. Rozhodnutí tvoří konzistentní celek, ze kterého nejsou patrné nejasnosti, které by mohly vést soud k závěru, že stav věci nebyl dostatečně zjištěn. V této etapě řízení nebylo možné provádět výslechy policistů, jak navrhoval žalobce v odvolání a ze stejného důvodu neprovedl výslechy policistů ani soud v řízení soudním. Tyto důkazy patřily do správního řízení o přestupku, pokud by bylo vedeno. Z výše uvedených důvodů pokládá soud námitku žalobce za nedůvodnou.

Další žalobní námitka žalobce se týkala nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval v nesprávně uvedeném datu doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně, který žalovaný uvedl na str. 3 napadeného rozhodnutí. Na str. 3 napadeného rozhodnutí je uvedeno, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 11. 12. 2015 bylo žalobci doručeno dne 17. 12. 2015 prostřednictvím fikce doručení dle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Z doručky k rozhodnutí správního orgánu I. stupně založené ve správním spisu vyplývá, že toto prvostupňové rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 11. 12. 2015, a to nikoli prostřednictvím tzv. fikce doručení, nýbrž žalobce si písemnost osobně

převzal od poštovního doručovatele. Je tedy patrné, že na str. 3 napadeného rozhodnutí žalovaný nesprávně uvedl datum doručení prvostupňového rozhodnutí, avšak v tomto pochybení nelze spatřovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí, jak se nesprávně domnívá žalobce. Z napadeného rozhodnutí lze totiž bez problémů zjistit, jak bylo o věci rozhodnuto, o čem bylo rozhodnuto i to, z jakého důvodu správní orgán rozhodl zrovna tak, jak rozhodl. Napadené rozhodnutí netrpí ani nezákonností, jelikož nesprávně uvedené datum doručení se nachází v části odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které obsahuje pouze shrnutí dosavadního průběhu řízení před správními orgány a netýká se samotného právního posouzení jednotlivých žalobcem uplatněných odvolacích námitek. Jelikož v daném případě není pochybení žalovaného tak závažné, že by mohlo způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, pokládá soud žalobní námitku za nedůvodnou. Nedůvodná je i námitka žalobce uvedená v bodě 23 žaloby, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné i z toho důvodu, že žalovaný nesprávně v odůvodnění rozhodnutí uvedl namísto správného čísla vyhlášky 277/2004 Sb., nesprávně č. 277/204 Sb. Tato skutečnost nemůže mít v žádném případě vliv na přezkoumatelnost rozhodnutí, jelikož z obsahu rozhodnutí je zřejmé, jaký předpis měl správní orgán na mysli a je tak rovněž patrné, že se jedná pouze o administrativní chybu v psaní.

Krajský soud nepovažuje za důvodnou ani žalobcovu námitku, že se správní orgány nevypořádaly s žalobcem navrženými důkazními prostředky, konkrétně výsledky policistů provádějících silniční kontrolu. Z listiny nazvané jako rozvedení odvolacích důvodů účastníka řízení ze dne 24. 4. 2017 založené ve správním spise vyplývá, že žalobce v rámci odvolacího řízení navrhl, aby správní orgán provedl výsledek zasahujících policistů, a to k prokázání skutečnosti, že příslušníci Policie ČR postupovali při kontrole nesprávně a nezákonně, když byli žalobcem upozorněni, že vlastní lékařské potvrzení o tom, že nemusí být za jízdy připoután bezpečnostním pásem, i přes tuto skutečnost udělili pokutu v blokovém řízení. Jak již bylo uvedeno výše ve vztahu k první žalobní námitce, soud opakovaně uvádí, že v řízení o námitkách proti záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče již správní orgán zpravidla neposuzuje skutečnosti týkající se spáchaného přestupku. Tyto okolnosti se zkoumají ve správním řízení o samotném přestupku. V této etapě řízení tak nebylo možné provádět výsledky policistů, jak navrhoval žalobce v odvolání, jelikož se jednalo již o řízení ve věci námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů. Obdobně se vyjádřil i žalovaný v napadeném rozhodnutí, přičemž z tohoto odůvodnění lze implicitně dovodit, proč správní orgán navržený důkaz neprovedl.

Žalobce dále namítal, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem nevypořádal se všemi žalobcovými námitkami a judikáty Nejvyššího správního soudu, na které žalobce odkazoval v odvolání. K této námitce zdejší soud konstatuje, že povinnost orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku, kterou účastník v odvolání uplatní. Orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení - minimálně implicitně - vypořádá. Absence výslovné odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí tak bez dalšího nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2015 sp. zn. 1 As 22/2015, všechna citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz). Zpravidla proto postačuje, jsou-li vypořádány

alespoň základní námitky účastníka řízení, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, je akceptovatelná i odpověď implicitní (srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011 sp. zn. II. ÚS 2774/09, usnesení ze dne 11. 3. 2010 sp. zn. II. ÚS 609/10, usnesení ze dne 7. 5. 2009 sp. zn. II. ÚS 515/09, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011 č. j. 4 Ads 58/2011 – 72). Není proto nepřezkoumatelným rozhodnutí, v jehož odůvodnění správní orgán prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, a zároveň pokud toto zdůvodnění poskytuje dostatečnou oporu výroku rozhodnutí. V žalobcově případě je z odůvodnění napadeného rozhodnutí jednoznačně zřejmé, jaké skutečnosti žalovaný považoval za rozhodné, odůvodnění napadeného rozhodnutí tvoří ucelenou myšlenkovou koncepci, a současně je také z rozhodnutí seznatelné, z jakých důvodů odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Námitku žalobce tak soud pokládá za nedůvodnou.

Soud neshledal za důvodnou ani námitku žalobce, že pokutový blok byl jediným důkazním prostředkem, na základě kterého došlo k uložení pokuty a k záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče. Lze souhlasit s názorem žalobce, že správní orgán není oprávněn vycházet pouze z jednoho důkazního prostředku, avšak v souzeném případě v tomto smyslu k pochybení ze strany správních orgánů nedošlo. Žalobou napadené rozhodnutí se týká námitek proti provedeným záznamům bodů v bodovém hodnocení řidičů, podaných podle ustanovení § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. Předmětem přezkumu tak není rozhodnutí vydané v předcházejícím řízení, kterým byl stěžovatel uznán vinným ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (v případě žalobce v pokutovém bloku vydaném ve zkráceném řízení), jak již bylo uvedeno výše. Správní orgán je tak povinen zkoumat, zda podklad, na základě kterého je proveden záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, je způsobilým podkladem k provedení záznamu, zda došlo ke správnému zaznamenání informací vyplývajících z podkladů k provedení záznamu bodů, a zda je provedený záznam v souladu s příslušným zákonem. Ze správního spisu vyplývá, že v daném případě žalovaný při přezkumu provedeného záznamu bodů do bodového hodnocení řidiče měl k dispozici kromě předmětného pokutového bloku série GE/2014 číslo E2283374 také oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení ze dne 13. 8. 2015 a jednak z pokutového bloku. Obsah pokutového bloku byl již sdělen výše. Soud konstatuje, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče je právě pokutový blok stěžejním důkazem, ze kterého správní orgány vycházejí a na který jsou povinni nahlížet jako na správný a zákonný, než je příslušným orgánem veřejném moci zákonem předvídaným způsobem prohlášen za nezákonný. Součástí spisu je ale rovněž sdělení Policie ČR, Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje, ve věci dopravního přestupku žalobce ze dne 11. 1. 2016 a také výpis z bodového hodnocení žalobce ze dne 18. 5. 2016. Výše uvedené podklady ve spise jsou plně dostačující k tomu, aby si žalovaný správní orgán a rovněž i správní orgán I. stupně mohl zcela dostatečným způsobem přezkoumat a ověřit, zda byl záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče proveden správně a v souladu se zákonnými požadavky. Správní orgány tedy postupovaly v souladu se zákonem a námitka žalobce není důvodná.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Jelikož neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji rozsudkem zamítl.

Vzhledem ke skutečnosti, že krajský soud předchozí žalobu v téže věci již projednal v řízení vedeném pod sp. zn. 30 A 71/2016 a že souběžně probíhá řízení v trestní věci proti žalobci u Okresního soudu v Klatovech pod sp. zn. 2 T 29/2016 věcně související s předmětem projednávané žaloby, krajský soud ve shodě s ustanovením § 56 odst. 1 s.ř.s. ze zjištěných závažných důvodů projednal věc mimo pořadí, v jakém byla žaloba u krajského soudu podána.

VI. Náklady řízení

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V Plzni dne 27. září 2017

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost: K.